

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ
TỪ-BI BÁC-ÁI CÔNG-BÌNH

Thánh Ngôn
Đức Điều Trì Kim Mẫu

Lòng Từ Mẫu...

QUYỂN III

THÁNH GIÁO SƯ TẬP 2022
hai • không • hai • hai

Ebook được làm theo ấn-bản do **CỘNG-ĐỒNG CAO-ĐÀI-GIÁO VIỆT-NAM TẠI CỘNG-HÒA LIÊN-BAN ĐỨC** ấn-tổng 1989. Mọi góp ý, đề nghị thay đổi, sửa chữa những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi email vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Chân thành tri ơn Ban Biên Tập Cao-Đài Giáo-Lý Tây-Đức đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, đánh máy, in ấn ngõ hầu Giáo-Lý Đại-Đạo được phổ truyền rộng rãi, cùng lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 13/04/2022

Tâm Nguyễn

Website: tusachCAODAI.wordpress.com

Lòng Từ Mẫu...

QUYỂN III

MỤC LỤC

01. **KHÔNG NÊN XÂY CẤT NGÔI ĐIỀU-TRỊ BỬU-ĐIỆN NGOÀI TÒA-THÁNH VÌ...**
THÁNH-THẮT BÌNH-HÒA, NGỌ THỜI RẪM THÁNG 8 ĐINH-MÙI (18/09/67) 9
02. **HÃY NÂNG ĐỠ VÀ TƯƠNG TRỢ CÁC HỘI TỪ-THIỆN**
ĐIỀU-TRỊ BỬU-ĐIỆN THÁNH-THẮT BÌNH HÒA, GIA-ĐỊNH NGỌ THỜI, 28 THÁNG 8, ĐINH-MÙI (1/10/67) 17
03. **HUẤN-TỪ TRƯỚC CẢNH LOẠN-LY TANG-TỐC...**
THÁNH-TỊNH NGỌC-MINH ĐÀI, TUẤT THỜI RẪM THÁNG TƯ MẬU-THÂN (11/5/68) 24
04. **HUẤN-TỪ XUÂN NĂM KỶ-DẬU**
MINH-LÝ THÁNH-HỘI, TUẤT THỜI MỪNG 3 THÁNG GIÊNG NĂM KỶ-DẬU (19/2/69) 30
05. **HUẤN-TỪ KIM-MẪU TRƯỚC THÊM NĂM MỚI**
THIÊN LÝ ĐÀN, TÝ THỜI 29 RẠNG MỪNG 1 THÁNG GIÊNG CANH TUẤT (5/2/1970) 38
06. **HỒI TÂM HƯƠNG THIỆN**
THÁNH THẮT BÌNH HÒA, TÝ THỜI 14 RẠNG RẪM THÁNG 8 CANH TUẤT (14/9/1970) 42
07. **CẢNH TỈNH MÊ TÂM**
THÁNH THẮT TÂN ĐỊNH, DẬU THỜI RẪM THÁNG 8 CANH TUẤT (15/9/1970) . . 48

GIỚI THIỆU

EBOOK DẠNG PDF “**THÁNH NGÔN ĐỨC ĐIỀU-TRÌ KIM-MẪU – LÒNG TỪ MẪU**” LÀ KẾT TẬP TỔNG hợp các bài Huấn Từ giảng dạy Đạo lý của **Đức Điều-Trì Kim-Mẫu Vô-Cực Đại Từ-Tôn** trong nhiều đàn cơ khác nhau do Ban Biên Tập Cao-Đài Giáo-Lý Tây-Đức ấn hành, mà chúng tôi may duyên có được. Chúng tôi xin được bày tỏ lòng biết ơn sâu xa của chúng tôi đối với chư vị Ban Biên Tập Cao-Đài Giáo-Lý Tây-Đức đã dày công sưu tập những bài giảng Đạo quý giá này để lại di sản Giáo Lý vô giá cho nhiều thế hệ tiếp nối mai hậu.

Để thuận tiện trong việc gửi điện thư (email), phổ biến trên website, hay in ấn bởi dùng các máy in cá nhân nên chúng tôi chia ebook ra làm 7 tập, từ **I** đến **VII** và được phổ biến trên website ghi ở cuối trang dưới đây.

Chúng tôi nhận biết, dầu đã cẩn thận trong khi đánh máy cùng đọc đi đọc lại để sửa chữa sai lầm, rất có thể vẫn còn một vài sai sót, khiếm khuyết mà chúng tôi chưa phát hiện, vì thế nếu chư Đạo Hữu, Đạo Tâm khi xem thấy được những sơ sót, lỗi lầm, hoặc có được những bài mà không có trên tập sách này xin vui lòng chia sẻ. Mọi góp ý xây dựng xin gửi điện thư vào địa chỉ sau đây: *tamnguyen351@live.com* Khi nhận được bài bổ túc hay ý kiến, chúng tôi sẽ cố gắng chỉnh sửa, hiệu đính, cập nhật để trong tương lai chúng ta có được một quyển sách đầy đủ, trọn vẹn và hoàn hảo, thành thật tri ơn.

Trân trọng,

California, 13/04/2022

Tâm Nguyễn

Website: tusachCAODAI.wordpress.com

**01. KHÔNG NÊN XÂY CẤT NGÔI ĐIỀU-TRỊ BỮU-ĐIỆN
NGOÀI TÒA-THÁNH VÌ...**

*THÁNH-THẮT BÌNH-HÒA, Ngọ thời Rằm tháng 8 Đinh-Mùi
(18/09/67)*

THI

*Vô vi mà có mối là ngoan,
Cực-Lạc lòng đây Mẹ ước rằng:
Từ thiện mỗi con đã sẵn có,
Tôn vinh hành đạo cứu đời an.*

MÙA THU NÀY, MẸ ĐẾN TRẦN GIAN ĐỂ CHÚNG
LÒNG THÀNH KÍNH CÁC CON HIẾN LỄ CHO MẸ.
Mẹ cũng vui là nhìn thấy các con cũng như những đóa
Sen đang vượt lên trong cảnh bùn đen nước đục và những
khóm Trúc cội Tòng đang vươn mình trước gió Thu thổi
lá vàng rơi. Mẹ sẽ chan rưới Ân hồng cho những đóa
hoa Sen được gội nhuần sắc hương ngào ngạt và Tòng
Trúc được hùng vĩ xinh tươi.

THI

*Trải mấy mươi Thu dụng lý huyền,
Đạo mâu rộng mở cõi Nam-Thiên,
Phá mê khi trẻ đang mơ mộng,
Đánh thức người đời lúc đảo điên.
Vượng khí thái hòa yên sóng gió,
Ban tình Vô-Cực đoạn trần duyên,
Thu Đông rồi cũng sang Xuân Hạ,
Thoát kiếp phàm phu lại cảnh Tiên.*

Các con đã chung tâm hiệp sức, kẻ có của, đứa có công, đã xây cất nên hình thể trụ tượng, để tượng trưng lòng kính thành ngưỡng mộ đối với Mẹ. Đó là về mặt tinh thần của các con. Còn về phần công quả hành đạo đối với ngôi Diêu-Trì Bửu-Điện cần phải có một tác dụng gì đáng kể để cứu thế độ dân. Nếu không phải nhằm vào tác dụng ấy thì không thể hiện đúng lòng đại-từ, đại-bi của Đức Mẹ Diêu-Trì nơi cung Vô-Cực.

Các con thử nghĩ lại: Một bà Mẹ phạm trần nhục thể có khi nào bằng lòng nhìn thấy sự hy sinh đói rét dốt nát, tội lỗi để tạo phần vật chất xây dựng lâu đài cho mình an hưởng đâu con?

Có ý thức được như vậy rồi các con mới hiểu được lời Mẹ dạy kể tiếp theo đây. Mẹ miễn lễ các con đồng an tọa.

Hỡi các con! Thiên Địa tuần hoàn, châu nhi phục thổ. Trước mọi sự vật biến chuyển như ngày nay đều nằm trong luật ấy. Hễ vận hành giáp mỗi rồi cũng trở lại chỗ khởi thổ. Các con hãy bình tâm tiếp nhận mọi sự biến chuyển hiện tại và tương lai.

Do luật đó cho nên Đức Chí-Tôn đã sắc chiếu ân phê cho các Đấng Thiêng-Liêng dùng huyền linh điển ban cho Thánh-ngôn, Thánh-giáo để dạy dỗ các con nhìn rõ chơn lý Đại-Đạo, đâu là Chánh? Đâu là Tà, đâu là Vàng, Thau, Chì Thiếc? Để các con khỏi ngộ nhận giữa lý trí và chơn tâm.

Các con ôi! Mọi sự ở thế gian phát khởi đều do nhơn dục. Hễ có nhơn dục lại đồng chung với bản ngã. Hễ có bản ngã thì ắt có tư tâm, ích kỷ, tự ái, tự tôn, làm cho lý trí phải bị mờ lu, không phân biệt được cái nào là chơn, là giả.

Đời nay, Nhơn loại thường bị lý trí chế ngự lương tri, nên mới nảy sinh bao nhiêu thảm cảnh mà các con đang chứng kiến và ảnh hưởng đến mọi sự hành thiện.

Vì lý trí chế ngự lương tri nên rất đỗi Đạo Trời là lối giải thoát cho nhân loại mà vì lý trí chế ngự mọi phương cách hành sự cùng lãnh đạo, nên mới nảy sinh ra cảnh loạn ly tang tóc, từ ngoài đến trong Tôn-giáo. Tự nơi đó mà các nhà lãnh giáo không còn giữ đúng tâm niệm lương tri và sứ mạng cao cả của mình.

Đáng lý Tôn-giáo là nguồn an ủi tâm hồn của người đau khổ, đem yên tĩnh chế ngự loạn động, đem tình thương bác-ái chế ngự sự thù oán vô lương, đem sự sinh tồn chế ngự điều giết chóc. Nhưng trái lại, Tôn-Giáo kỳ thị Tôn-Giáo, gây bao sự thù hiểm giết chóc đau khổ, tang tóc cho sanh linh. Bởi đó, các con chưa được hưởng sự bảo tồn che chở và tình thương của Đạo-lý và Tôn-giáo.

Các con ôi! Chân lý là gì? Nghĩa nhân là gì? Đạo là đâu? Mà đời là đâu?

THI

*Đời là thể xác, Đạo linh hồn,
Thể xác tượng hình bậc Thế-Tôn,
Đạo ấy là hồn linh bất diệt,
Đạo đời xa cách khó sinh tồn.*

Các con! Cuộc tuần hoàn không ngừng lại để cố định một thời gian, mà nguơn phản cổ không phải là nguơn tận diệt. Những thảm cảnh ngày nay là luật nhân quả của sự vay trả của mỗi cá nhân đã thành cộng nghiệp khi tái tạo dinh hoàn.

THI BÀI

Mẹ nhìn chiếc lá Thu rơi,
Xót thương con trẻ trong thời Hạ-Ngươn,
Sống cuộc đời bao cơn thống khổ,
Khổ của đời đến độ gian nguy,
Động lòng Kim-Mẫu Điều-Trì,
Lâm trần giữa lúc Thu về với con.
Còn Xuân Hạ là còn Thu tới,
Tới hồng trần để gởi niềm riêng,
Hồng trần đang lúc đảo điên,
Tang thương cảnh vật, giữa nghiêng Đạo đời.
Mưa Thu rưới cho vơi lửa Hạ,
Trăng Thu soi mát cả lòng người,
Hương Thu nhụy thấm hoa tươi,
Lòng Thu, Thu vẫn vì đời thiết tha.
Đời là chỗ phù ba vật chất,
Con vào đời đắc thất vinh hư,
Kim thân nung giữa lò cừ,
Vàng mười giữ vẹn chơn-như mới còn.
Con hiểu Đạo là con giải thoát,
Hiểu Đạo rồi con đoạt thiên nhiên,
Dầu con sanh cõi Hậu-thiên,
Tánh hằng Thượng-Đế ban riêng mỗi người.
Cơ Tạo-Hóa thuận thời sanh hóa,
Lý vô-vi nghịch giả vô sanh,
Cũng trong cái Đạo lập thành,
Pháp luân thường chuyển, vận hành Càn-Khôn.

*Nào những bậc Thế-Tôn vô thượng,
Nào những hàng danh tướng vi nhân,
Cũng đều sanh ở trong trần,
Song tu tánh mạng giữ phần chấp trung.*

Mùa Thu đến với các con để điều hòa vạn vật. Các con hãy vui lên, nhận lãnh lời Mẹ dạy để làm phương châm trên quảng đường đi đến cuối Đông.

Các con ôi! Đời không có loạn ly, con không mơ ước hòa bình, nếu không có đau khổ thì người không khát vọng điều an lạc.

Nếu các con muốn được hòa bình, an lạc, thì con hãy nhìn nhận chơn lý, hãy tạo lại lòng nhân để làm phương châm cải thiện cho cá nhân mình. Các con ôi! Chơn lý là đâu? Lòng nhân là gì? Mỗi đứa đều có hết cả.

THI

*Lý là lý tánh của Trời ban,
Cho trẻ làm người ở thế gian,
Tánh chẳng lập qui, tâm chẳng thiện,
Người không nhân nghĩa thế không an.
Lòng nhân bền bỉ như dòng bạc,
Ý nguy tiêu ma tợ lá vàng,
Chơn lý lòng nhân đem thực hiện,
Bên con sẵn nẻo đến Thiên Đàng.*

Hỡi các con! Học Đạo, hành Đạo. Các con hãy ý thức điều này: **Mẹ là sự sống và trong sự chết. Ở đâu có sống có chết là có Mẹ. Mẹ không khởi điểm và không tận cùng.** Không hẳn ở đâu có Thánh-Thể của Thầy là phải có Cung Vàng của Mẹ. Chính Tòa-Thánh, vì là tượng trưng biểu thị nên phải đủ đầy nghi thể thể thôi. Các

con đừng tưởng ở đâu đều cũng phải như vậy.

Con ôi! Mẹ vẫn biết các con càng khổ lụy lại càng nhớ đến Mẹ. Có thể ví Mẹ như Từ-Mẫu hằng ngày gần gũi bên con, chắt chiu, nâng đỡ, an ủi, dỗ dành lòng con, Mẹ đã bù lại bằng ân huệ vô biên khi các con nên người và hiểu Đạo.

Nhưng hỡi con! **Nơi đâu có Thánh Thể của Thầy là đã có Mẹ bao vòng trong và ngoài ngôi Thánh-Thể ấy**, vì Mẹ là Vô-Cực Vô-Vi nên từ đây về sau, các con đừng có ý tạo ngôi Diêu-Trì Bửu-Điện song hành với ngôi Thánh Thể là sai lý Đạo nghe con. Những nơi nào đã có rồi, hãy thay vì lòng tưởng niệm, các con được phép tượng trưng và hãy dùng đó làm nơi cứu khổ cho hơn loại chúng sanh.

Con ôi! **Vô-Cực Từ-Tôn không ngự trên đài cao hoang vắng tình thương, mặc dầu nó đầy đủ vẻ vàng son rực rỡ. Ở đâu có ấu nhi đau khổ là có Mẹ, ở đâu có liễu bồ bất hạnh là có Mẹ. Nếu các con làm được những việc đó là Mẹ đã ngự trong tâm hằng cứu rỗi đó con.**

Mẹ không nắm quyền sanh phạt các con. Ngược lại, Mẹ nắm phần cứu rỗi. Cho nên, **thương là Mẹ, yêu là Mẹ, tha thứ, sinh dưỡng, bảo tồn, tất cả đều là Mẹ.** Các con có nghĩ đến lòng Từ-Mẫu chẳng?

THI BÀI

*Lòng Từ-Mẫu vô cùng vô tận,
Đức Từ-Tôn khó nhận khôn lường,
Không lãnh vực, không biên cương,
Bao trùm Vũ-Trụ tình thương vạn loài.
Ôi! Thế sự ngày nay không thể,
Lòng chúng sanh càng kể càng đau,*

*Tình thương biết nghĩ làm sao,
Hổ thù vực hận không đào mà sâu.
Cùng một nhà thương nhau đùm bọc,
Cùng một đoàn chí dốc đỡ nâng,
Bình nhau ví một giống dân,
Giúp nhau vì một tình thân đạo đồng.
Ngoài gia đình thì lòng không nghĩ,
Ngoài tập đoàn không ý giúp vào,
Không tình dân tộc không ưa,
Không đồng Tôn-giáo không vừa tình thương.
Lý do đó tạo đường nghiệp quả,
Thế nhân rồi mất cả từ tâm,
Dành danh khóa lợi giam cầm,
Làm sao nhân loại muôn năm thái bình?
Hỡi con ôi! Đây tình Từ-Mẫu,
Có con nào hiểu thấu lòng Già,
Gieo mầm bác-ái vị-tha,
Tu thân học Đạo cho hòa vạn dân.*

Từ đây về sau, các con nữ phái hãy bảo với nhau làm sống dậy tình thân đạo đức, đem lý trí phục vụ lương tri, để vun trồng hạnh phúc chung cho con và nhơn loại. Các con không nên dừng bước trên đường hành đạo, trong khi mọi người đang đau khổ, mà cũng chớ nên đi hẳn trên đường vật chất, đem úy-mị làm cho nhục chí râu mày. Các con hãy xây dựng lại Nữ-Chung-Hòa để đào sâu giếng nước giữa bãi sa mạc, để biến thành đám ruộng phì nhiêu và hãy gieo lên hột giống lành cho mai hậu.

Các con có kinh khủng khi nhìn thấy các giống vi

trùng độc đã lan tràn trong thế hệ này chẳng? Nếu các con không sớm đem sở năng đạo đức của mỗi đứa để thực hành phổ tế, tìm phương pháp chữa trị kẻ bệnh và tách rời đứa mạnh ra khỏi những khung cảnh bệnh hoạn, thì ngày kia con sẽ thấy những cảnh hãi hùng trong cơ hủy diệt.

Con ôi! Hãy dốc vươn lên khi triển đi xuống...

Không một Thánh-Ngôn nào Tiên Phật bảo rằng tiên tri, nhưng đứa nào biết hãy giữ lấy...

Bao nhiêu lời dạy dỗ đủ rồi, Mẹ ban ơn lành toàn thể các con vui vẻ một mùa Thu đầy ý nghĩa, đầy đạo lý, đầy lòng nhân.

Từ giả các con, Mẹ hồi Diêu-Điện.

► **TOÁT-YẾU:** Đặc biệt đàn nầy Đức Mẹ lưu ý việc xây cất ngôi Diêu-Trì Bửu-Điện để thờ Đức Mẹ tại các Thánh-Thất, Thánh-Tịnh, từ nay về sau. Đức Mẹ dạy rằng: “Không hẳn ở đâu, có Thánh Thể của Thầy là phải có Cung Vàng của Mẹ. Chính Tòa-Thánh, vì là tượng trưng biểu thị nên phải đủ đầy nghi lễ đó thôi. Các con đừng tưởng ở đâu đều cũng phải như vậy. Nơi đâu có Thánh Thể của Thầy là đã có Mẹ bao vòng trong và ngoài ngôi Thánh Thể ấy, vì **Mẹ là Vô-Cực Vô-Vi**. Nên từ đây về sau, các con đừng có ý tạo ngôi Diêu-Trì Bửu-Điện song hành với ngôi Thánh Thể là sai lý Đạo nghe con!

Đức Mẹ lại dạy thêm: Con ôi Vô-Cực Từ-Tôn không ngự trên đài cao hoang vắng tình thương, mặc dầu nó đầy đủ vẻ vàng son rực rỡ. **Ở đâu có ấu nhi đau khổ là có Mẹ, ở đâu có liễu bỏ bất hạnh là có Mẹ. Nếu các con làm được những việc đó là Mẹ đã ngự trong tâm hằng cứu rỗi đó con!**

02. HÃY NÂNG ĐỠ VÀ TƯƠNG TRỢ CÁC HỘI TỬ-THIỆN

DIÊU-TRÌ BỬU-ĐIỆN THÁNH-THẮT BÌNH HÒA, Gia-Định Ngọ
thời, 28 tháng 8, Đinh-Mùi (1/10/67)

THI

*Vạn hữu thù đồ nhứt giả không,
Thiên cơ vạn chuyển hiệp huyền công;
Tam Ngươn tái tạo an thiên hạ,
Thất úc qui nguyên lập đại đồng.
Mạc bả nhân tiền lưu sự nghiệp,
Tu trì hậu thế đoạn linh thông,
Nhơn nhơn tỵ hữu Tiên-Thiên Khí,
Huờn đắc Tiên-Thiên lập Cửu-Trùng.*

DIÊU-TRÌ KIM-MÃU VÔ-CỰC TỬ-TÔN, MẸ LINH HỒN
CÁC CON NAM NỮ, MẸ MỪNG CÁC CON LỚN NHỎ
trong ngoài.

Thỉnh sắc Chí-Tôn, Mẹ đến trần gian giờ nầy để dạy bảo các con, nhứt là nữ phái yêu dấu của Mẹ, có đường lối và phương thức hành đạo lập đức tu thân hầu sớm đem lại công quả tốt đẹp về dâng cho Mẹ. Mẹ miễn lễ, các con đồng an tọa.

Các con ôi! Đứng trước Mẹ, các con là những phần tử giác ngộ hơn. Các con được sớm biết linh căn nên đã lo bề tu thân hành đạo để cứu rỗi linh hồn. Ngoài các con ra, Mẹ nghĩ lại mà thương cho biết bao đoàn con khác còn đang đắm chìm trong bóng tối, trong tội lỗi đọa đày, không biết chừng nào thoát ra khỏi vòng trầm luân khổ hải.

Các con đầu nhóm này, đầu nhóm khác trong Đạo Cao-Đài cũng như trong các Tôn-giáo khác đều đã phát tâm hành thiện, giúp người đời xấu số bạc phước cô đơn, thì cũng là con của Mẹ.

Sở dĩ các con chưa kịp gặp nhau là vì đã trải qua nhiều thời kỳ mở Đạo, mỗi phương thức hành đạo khác nhau, mỗi tổ chức Tôn-giáo khác nhau, mỗi con mỗi nhóm bị đóng khung vào mỗi tổ chức. Do đó, đã có sự ngăn cách, nên việc làm chưa được thống hợp.

Do sự đơn độc từ tổ-chức một, lực lượng tinh thần trong công quả từ thiện chưa hàn gắn nổi vết thương đau của hơn loại. Các con đừng nghĩ rằng hiện nay trên thế gian này cũng như trong nước nhà đã có nhiều hội thiện rồi tự mãn, cho là việc làm của các con bị thừa. Không thừa đâu các con ôi!

Các con hãy mở mắt nhìn chung quanh các con biết bao cảnh thống khổ thê lương. Ngó xa hơn nữa, ngoài ranh giới Thủ-đô đến những vùng xa xôi hẻo lánh, bao nhiêu thảm trạng do chiến cuộc gây nên.

Từ lâu, mọi việc hành đạo đều đã có các con chung tay góp sức vào cùng nam phái. Có nhiều lúc các con cảm thấy mình là phần phụ, nên việc làm lắm lúc cũng tượng trưng cho lấy có.

Các con ôi! Các con đã trót sanh mang mảnh hình hài nữ giới, các con vì bị hiện thời về thể chất, nhưng phần Linh-Quang các con cũng quang trọng không kém nam giới. Do đó, hôm nay Mẹ đến đây chỉ bảo các con khai thác và phát triển mọi khả năng đức tài của nữ giới, để thi thố công quả cùng nam giới. Mẹ mong rằng những lời nỉ non tha thiết hôm nay sẽ đánh thức

từ tâm của các con, hầu sốt sáng chung tay thực hành chương trình hành thiện sắp đến. Các ái nữ của Mẹ ôi!

THI BÀI

Mẹ nhìn khắp các tầng nữ giới,
Thế hệ này con hỏi nghĩ sao,
Trót sanh trong kiếp má đào,
Vụng tu nên chịu ra vào trâm luân.

Sống trong cảnh vô phần bạc phước,
Thân đọa đày cửa tước nhà quan,
Lăn thân một kiếp cơ hàn,
Lo ăn lo mặc khó toan vẫy vùng.

Sống trong cảnh tay bùn chân lấm,
Cũng chưa yên phận hẩm duyên hôi,
Non sông chiến loạn đến hồi,
Chia ly chồng vợ, đờn côi trẻ khờ.

Trên thế lộ bơ vơ ẩm lạnh,
Giữa vùng Trời bạt cánh chim non,
Miễn cho thân được sống còn,
Buôn trình bán tiết thân con ra gì.

Sống trong cảnh hàn vi cơ khổ,
Phải lăn thân xó chợ đầu đường,
Dãi dầu một kiếp nắng sương,
Liễu bô với cảnh đoạn trường song song.

Sống trong cảnh hằng mong cụ-túc,
Mãi vùi thân bếp núc bạc tiền,
Nào tình, nào nợ, nào duyên,
Quanh quanh, quẩn quẩn triển miên tháng ngày.

Sống trong cảnh lầu đài quyền quý,
Gót đài trang ngựa hí xe chờ,
Bạc vàng chọn tóc kén tơ,
Trong hàng mệnh phụ ngoài chờ chiêu dương.
Cũng như loại cùng trường nữ giới,
Cũng núi sông thời đại sống chung,
Đứa sao gác phụng lầu hồng,
Đứa sao lại chịu trong vòng thương đau.
Có phải chẳng nhân nào quả đó?
Trước vụng tu nay khó bằng người,
Lúc buồn con lại trách Trời,
Khổ đau con lại trách đời bất công.
Thang tiến hóa ngẩng trông vọi vọi,
Nghiệp luân hồi buộc trói mê nhân,
Vượt lên các bậc giai tầng,
Càng cao phúc đức, càng gần lợi danh.
Đứa khôn ngoan tâm lành giữ vẹn,
Đứa dại khờ khó nén vọng tâm,
Có thặng, thì cũng có trầm,
Có nhân kiếp trước, nẩy mầm tương lai.

THI

Tương lai con biết quý thương thân,
Nay hãy ngoan lên để góp phần,
Cứu thế giúp đời cơn mạt kiếp,
Lập thành thế hệ buổi tân dân.

TIẾP THI BÀI

Ấn trong bóng Cao Đài giác ngộ,
Hãy thương người trong chỗ mê tân,

*Hợp quần xây đắp nền nhân,
Nữ-Chung-Hòa phái góp phần độ nhơn.
Sống cuộc đời con hơn kẻ khác,
Từ tinh thần thể xác bạc tiền,
Ngàn xưa con tạo phúc duyên,
Kiếp này mới hưởng, nhớ truyền kiếp sau.
Giàu âm chất hơn giàu vật chất,
Biết thi ân mới thật là ân,
Nơi đây Mẹ đã dành phần,
Khuyến trưởng cơ sở đỡ đần chị em.
Các ái nữ cố đem tài trí,
Tùy thấp cao thiện chí dung hòa,
Nữ công văn hóa tài hoa,
Mở mang hậu tấn Đạo nhà hoằng dương.
Mẹ dành một tình thương ban bố,
Con thực hành Mẹ độ Vô-vi,
Cho con rạng tiếng nữ nhi,
Sống làm liệt nữ, thác ghi sử vàng.*

Tất cả các con của Mẹ trên thế gian này, trong thời kỳ Hạ Ngươn này, đứa con nào biết ngoan ngoãn sáng suốt tìm giống tốt mà gieo vào tâm điền của đại chúng thì chẳng bỏ lỡ một cơ hội nào khi gặp kỳ hoa dị thảo trở trên mảnh tâm điền mà không vun quén. Những đứa ấy là Nguyên-Nhân sứ mạng của Thương-Đế cho đến trần gian để thực hành đức háo sanh của Thượng-Đế, dầu ở trong sở năng hay sở thích của mỗi đứa.

Từ xưa đến nay, các Tôn giáo, các Giáo-phái trong Tam-Giáo-Đạo chỉ khác hẳn ở hình thức do tập quán

phong tục mỗi xứ, mỗi nơi. Thật ra, mục đích và tác dụng là tạo cho nhân loại sống đến chân thiện mỹ trong đời, và đời khỏi diễn ra cảnh ngục hình ác đạo thì các con nào có trách nhiệm nào, hãy giữ nguyên trách nhiệm ấy và hãy xem các Tôn-giáo bạn, các hội thiện bạn cũng đồng trách nhiệm, nên tương trợ, khuyến khích, nâng đỡ với nhau, dầu nặng nhẹ ít nhiều kết quả các con sẽ gập lại nhau trên giáo lý đồng nhứt của Đại-Đạo.

Các con cũng nên bảo với nhau rằng: Không một vật gì sanh trong thế gian mà không có kết quả của nó trước khi diệt. Dầu sớm hay muộn, dầu lý do nầy hay lý do khác, cái kết quả là để ghi lại những hành động đắc thất, bại thành của danh từ đó. Thế nên, Mẹ khuyên các con những gì đã theo thời gian mà vượt qua, hãy xem đó là sự khảo thí huấn luyện để các con sống trong tinh thần đạo đức, hầu dẫn dắt cho kẻ đi sau. Các con sẽ rút kinh nghiệm đó, tựa vào đó chuyển bại ra thành, và cứ như thế cho đến mãi khi nào thế gian nầy không còn một sự đau khổ, và sử Đạo phải ghi rõ từ cá nhân trong Nhơn loại.

Hỡi các con! Các con có hiểu Đạo thì tất cả đều có trách nhiệm, trách nhiệm trong quyền pháp Đạo-Luật mà không ngăn cách chia rẽ. Thế nên, các con đại diện Thánh Thất, Thánh Tịnh hãy nhớ lời Mẹ dạy hôm nay mà hành đạo cho đúng với chơn lý của Đại-Đạo.

Một lần nữa, Mẹ nhắc lại với các con: **Không ai đặt tất cả ngọc trai trên thế giới nầy vào một xâu chuỗi bao giờ, cũng như không ai nạm tất cả Kim-cương trên thế giới nầy vào một chiếc nhẫn bao giờ. Thánh-Ngôn cũng thế.**

THI BÀI

*Đuốc chơn lý trên hoàn soi sáng,
Ánh tường quang chiếu rạng Năm Châu,
Hoàng dương chánh pháp siêu mầu,
Trong tình nhơn loại, trong bầu thiên nhiên.*

Đây Mẹ ban ơn cho các con Thanh Thiếu Niên:

*Hỡi các con Thanh-Niên Thiếu-Nữ,
Một tương lai rạng rỡ huy hoàng,
Khép trong thuốc ngọc khuôn vàng,
Hong ân Mẹ sẽ sẵn sàng dành cho.*

*Lời Từ-Mẫu dẫn dò sau trước,
Để các con tạo phúc tạo duyên,
Thu này con nhớ lời khuyên,
Tu thân hành đạo cho yên buổi này.*

Mẹ rất vui khi nhìn thấy các con nam nữ hiện diện đông đủ nơi này. Mẹ ban ơn lành chung các con nam nữ. Mẹ ban ơn chung cho các con Thanh Thiếu Niên.

► **TOÁT-YẾU:** Đức Mẹ dạy: Các hội từ thiện trong Đạo Cao-Đài và trong các Tôn-giáo khác đều có chung một mục đích là giúp đời xấu số, bực phước cô đơn, thì cũng đều là con của Đức Mẹ. Sở dĩ có sự ngăn cách vì bởi qua nhiều thời kỳ mở Đạo, các phương thức tổ chức tùy theo tập quán phong tục của mỗi xứ có khác nhau, nên chưa được thống hợp.

Vì đồng chung trách nhiệm, các con nên khuyến khích, nâng đỡ, tương trợ với nhau. **Mẹ khuyên hãy lấy những sự khảo thí để huấn luyện và chuyển bại ra thành** và cứ như thế cho mãi đến khi nào trên thế gian này không còn một sự đau khổ...

Sau cùng, Đức Mẹ ban ơn cho các Thanh Niên, Thiếu Nữ là tương lai rực rỡ ngày mai **hãy rán lo tu thân hành đạo cho yên buổi này.**

03. HUẤN-TỪ TRƯỚC CẢNH LOẠN-LY TANG-TÓC...

THÁNH-TỊNH NGỌC-MINH ĐÀI, Tuất thời Rằm tháng Tư Mậu-
Thân (11/5/68)

DIỀU-TRÌ KIM-MẪU VÔ-CỰC TỪ-TÔN, MẸ MỪNG
CÁC CON!

THI

*Con đến trần gian chịu khổ nản,
Mẹ nơi Diêu-Điện dễ nào an,
Mây sâu đờ gót lâm trần thế,
Bút lệ nương cơ tả mấy hàng.*

Giờ này Mẹ đến với các con để chan rưới ân lành cho các con được bình tâm trước cảnh loạn ly tang tóc. Mẹ miễn lễ các con đồng an tọa.

Hỡi các con! Thế sự đảo điên, nhân loài thống khổ, kể bên con những trạnh hưởng bi đát thương tâm! Đó có phải là thâm tình cốt nhục cùng Điểm Linh-Quang với các con chẳng? Rồi các con nhìn lại Huynh Đệ, Tỷ, Muội và con đang sống trong tâm hồn thanh cao, mặc dầu giữa cảnh hỗn loạn nguy vong nhưng các con vẫn được bằng an đến với Mẹ và thực hành được nhiều công tác, công quả từ thiện đạo-đức. Đó chẳng cách nhau xa mà đã thấy hai cương vị khác nhau, hai tâm hồn khác nhau là do nơi đâu hỡi con?

Mẹ rất thương tâm cho toàn cả con cái của Mẹ đang chịu chuyển luân trong kiếp nạn chúng sanh mà từ ngàn xưa các con đã gây tạo. Cũng từ ngàn xưa, các Đấng Giáo-Chủ lâm trần Khai Đạo đã thức tỉnh các con nhưng các con vẫn chịu nhiều trọng nghiệp trên mảnh

đất cón con này là vì các con không tìm đúng Chơn-ly Đạo và tìm con đường giải thoát chánh trung. Tôn-giáo chỉ là một nhà trọ để các con đụt mưa trốn nắng hay làm nơi nghỉ chân cho các con trong khi chùn bước thế lộ công danh. Ảnh hưởng vật-chất hữu-hình đè nặng tâm linh, con người chịu ảnh hưởng ấy mờ tối Điểm Linh-Quang để lý trí bị sự chế ngự chú trọng khuynh hướng theo tư-dục lợi-quyền, nên Đạo Đời phải một phen hỗn loạn mà các con của Mẹ đều trong kiếp nạn kỳ ba.

Con ôi! Dầu Đông-Tây Âu-Á, dầu Nam Bắc Mỹ, Phi, tất cả vạn-vật trên thế gian đều được ở vào tình thương Vô-Cực của Mẹ. Chỉ có các con, các con phải nhớ lại điều hiểu Đạo duy-nhút đối với Từ-Mẫu. Thế tục cũng như Thiêng-Liêng, tình thương sẽ đến với tất cả các con, tất cả vạn vật đồng trong Tam Nguơn Vạn-Hội. Tiếc vì đời người bị chi phối trong tư dục, chia ra nhiều ngăn nhiều ngõ, nhiều mẫu, nhiều khuôn, nhiều hình nhiều tướng, rồi con nào giữ phạm vi ấy. Nếu giữ để mà tu học thì cũng chẳng đến nỗi nào, trái lại, giữ để mà tranh đấu, mà lấn chen, đại khôn cao thấp, thì trách sao phải chịu một đời hệ lụy trong cõi vô thường!!!

THI

*Con hồi! Trần gian cõi tạm chung,
Đến đây rồi hãy trở về cùng;
Sao con tránh Mẹ đi đường khác,
Đến nỗi tang thương chịu não nùng?*

BÀI

*Con ôi! Thế sự điều linh,
Trông người rồi lại nghĩ mình ra sao?
Cũng là cốt nhục đồng bào,*

Đứt chơn tay lại không đau sao đành!
Bao nhiêu nỗi khổ chúng sanh,
Nhờ nơi đũa dạy lập thành đũa khôn,
Đời không lâm trận mê hồn,
Các con khó được thế tôn Thánh Hiền;
Vì đời chịu nổi đảo điên,
Mới cho con đến phổ truyền Đạo cơ.
Vì đời đen tối mịt mờ,
Cho con xuống thế trong giờ loạn ly.
Vì đời giữa lúc khuynh nguy,
Mới cho con đến trong kỳ Long-Hoa.
Nguyên Nhân đăm đuổi ái hà,
Mẹ cho con đến để mà gọi kêu.
Rồi đây trước cảnh tiêu điều,
Lòng con với Mẹ phải nhiều đau thương!!!
Thì giờ đang lúc khẩn trương,
Chính là vàng bạc là đường lập công.
Con ôi! Từ-Mẫu đợi trông,
Tin lành sứ-mạng khi Đông sắp tàn.
Dầu cho trái mấy gian nan,
Bên con Mẹ đã sẵn-sàng liệu lo.
Đường trần lắm nẻo quanh co,
Lắm điều trở ngại lắm trò điêu ngoa.
Nhiều nơi chúc quỷ mưu tà,
Nhiều phương trì kéo biết ra, ngõ ngàng!
Cứu đời trước phải vững vàng,
Tinh thần đạo-đức can tròng hy-sinh.
Nhìn vào mục đích chí tinh,
Hướng vào tôn-chỉ uy linh Đạo Trời.
Đạo là thực hiện con ôi!

Tình thương nhưn loại giữa thời điên nguy.
 Đạo là chánh tín tu trì,
 Ở nơi con đó và vì tha nhân.
 Rồi đây hỗn loạn phong trần,
 Thiên tai chiến họa dần-dần giảm tan.
 Nếu con đem được Đạo Vàng,
 Cho nhưn sanh biết về đàng chánh chơn.
 Người đời nào có gì hơn,
 Cõi này cõi tạm đặt chơn qua ngày.
 Bóng tà đã trở về Tây,
 Không lo thiên hạ không đây tấm thân.
 Một mai tai nạn đến gần,
 Muộn màng trễ bước trách phân số ư!
 Con ơi! Hữu phúc chớ từ,
 Cũng đừng tận hưởng rồi dư họa liên.
 Trong khi thế sự đảo huyền,
 Mà con vẫn được ân Thiên hộ trì.
 Mở lòng bác-ái, từ-bi,
 Cứu con mà cũng cứu nguy cho đời.
 Rán lên hồi các con ơi!
 Trong khi tận thế cơ Trời chuyển xoay.
 Kia con thánng lại qua ngày,
 Quấn quanh trong chốn sắc tài lợi danh.
 Sớm chiều lo lắng đua tranh,
 Sương rơi mái tóc có thành chi chi.
 Dầu cho phú túc mọi bề,
 Dầu cho ấm tử vinh thê đủ điều.
 Kia cho lửa Hạ đốt thiêu,
 Bao nhiêu sự nghiệp bao nhiêu lệ tràn!
 Trước đây con đặng an nhàn,

Nghê lời Từ-Mẫu thở than sau cùng.
Sanh ra hình vóc nam trung,
Mày râu gánh lấy chí hùng đạo tâm.
Hỡi con cơ hội rán làm,
Hiệp nhau cứu trợ tình thâm hóa hoảng.
Đó là đạo đức sở năng,
Đừng tìm Núi thẳm Non bằng ích chi.
Con ơi! Máy Tạo huyền vi,
Trong tình Tạo-Hóa trong kỳ Hạ-Nguồn.
Chỉ vào mục đích lý chơn,
Đa ngôn lộng ngữ thiệt hơn khó thành.
Các con tiến thẳng đường lành,
Hong ân Mẹ đã sẵn dành mỗi con.
Nhân loài là máu một hòn,
Xẻ chia từng mảnh nhưng còn tình thân.
Hôm nay lời Mẹ định phân,
Ngày mai con phải góp phần lo âu.
Hiệp nhau chống Bát-Nhã đồ,
Biển trần rước khách lần dò thoát nguy.
Hỡi con! Đây Mẹ Điều-Trì!
Các con Phổ-Độ Tam-Kỳ làm gương.
Con đem rải khắp tình thương,
Mọi người chung hưởng là đường thành công.
Dầu sanh ra kiếp má hồng,
Cũng là Thiên Địa trong vòng âm-dương.
Nặng nề muôn việc muôn phương,
Tương lai cũng đó, cột rường là đây.
Con ơi! Ngày lại qua ngày,
Rán lo kéo trẻ thời kỳ Long-Hoa.
Đem thân tô điểm nước nhà,

*Đỡ nâng nôi giống cùng hòa vạn dân.
Điêu-Tri Kim-Mẫu đã phân,
Con lo trách nhiệm Hồng-Ân sẵn dành.*

Mẹ ban ơn các con nam nữ, Mẹ hồi Cung.

► **TOÁT-YẾU:** Đức Mẹ rất đau lòng và thương xót con cái trước cảnh loạn ly tang tóc vì cộng nghiệp chiến tranh trên mảnh đất Việt Nam. Do trọng nghiệp chúng ta đã gây tạo từ nhiều kiếp trước, nay phải chịu trả dứt trong buổi Hạ-Nguơn Mạt-kiếp. Tất cả chúng sanh trên thế gian này đều là con của Mẹ, đều được ở vào tình thương Vô-Cực của Mẹ, Mẹ dạy chúng ta là người hữu phước ở ngoài nạn tai chiến họa, hãy thương tưởng đến những con đang chịu lầm than khổ nạn mà cứu giúp:

“Con ơi! Hữu phước chớ từ,

“Cũng đừng tận hưởng rồi dư họa liên.

và...

“Vì đời chịu nổi đảo điên,

“Mới cho con đến phổ-truyền Đạo cơ...

và...

“Hồi con, cơ hội rần làm,

“Hiệp nhau cứu trợ tình thâm hóa-hoàng.

và...

“Sông mê lái Bát-Nhã đò,

“Vượt qua bến giác công trò mới nên.

04. HUẤN-TỪ XUÂN NĂM KỶ-DẬU

MINH-LÝ THÁNH-HỘI, Tuất thời Mừng 3 tháng Giêng năm Kỷ-Dậu (19/2/69)

HÔ-CỤC TỪ-TÔN ĐIỀU-TRÌ KIM-MẪU, MẸ MỪNG CÁC CON.

Mẹ đến trần gian giờ này để thăm viếng các con và dạy dỗ những điều cần thiết cho Đạo trình năm Kỷ-Dậu, Mẹ miễn lễ, các con đồng an tọa.

Hỏi các con! Lời xưa có nói:

*Tứ quý nhưn gian Xuân tại thủ,
Bá niên thế thượng Đạo duy tâm.*

Mùa Xuân là một mùa đem lại cho vạn vật những nét thanh tân, những hương vị ngọt ngào, những khí hậu thái hòa để trường dưỡng vạn vật tiến lên từng giai đoạn.

Các con là vật tối linh trong vạn vật. Các con là những tinh tú của trần gian. Các con phải biết thưởng Xuân sắc thiên-nhiên Tạo-Hóa để ngăn đón mọi vọng thức rạc-rào, tâm tư bối-rối, chế ngự tất cả ngoại cảnh thường tình để thời gian không gian được chan hòa cùng thiên nhiên Tạo Vật. Có như thế các con mới định đoạt được cái ngày mai trên những câu tiên tri đã từng đánh vào tâm tư hy-vọng của dân tộc các con:

“Thân, Dậu niên lai kiến thái-bình”

Mẹ muốn nói với các con một lời rất dễ hiểu để các con nhìn thấy ngày mai một cách rõ-ràng hơn, hầu tiến bước lên nấc thang Cửu Phẩm chứng quả Tam-Thừa về cùng Đại Linh-Quang nơi Bạch-Ngọc.

THI

*Xuân chẳng riêng gì với một ai,
Cũng không Nam Bắc lại Đông Tây,
Xuân chung thiên hạ trong Trời Đất,
Riêng ở lòng con chốn cõi này.*

*Cõi này luân chuyển kiếp vi nhân,
Hạ mãn Thu Đông lại đến Xuân,
Con biết thưởng Xuân trong lễ Đạo,
Đó là ngôi vị Thánh Tiên Thần.*

Đàn hôm nay Mẹ có những việc cần dạy các con để các con ghi nhớ lời Mẹ mà tu hành học Đạo trong tương lai.

Hiện tình trước mắt nhận xét của mỗi con đều thấy những gì nơi cõi thế gian này đã liên hệ đến đời sống các con. Mọi vật chất trên cõi tạm đã kết cấu bằng danh lợi tình tiền, đeo đuổi bày biện, quyến rũ các con vào biển khổ. Đành như vậy! Song le, đối với hàng hóa nhân vừa tiến hóa, đối với những Chơn-Linh còn ám muội đáng sợ các vật ấy đưa đẩy con người sa vào tam đồ đọa lạc. Những bậc giác ngộ chơn tu, những hàng Nguyên-Nhân hạ thế, những người trượng phu, quân tử, các vật ấy chỉ là nhút thời chi dụng, không cầm bằng vĩnh cửu trường tồn hay bị chế ngự, nô lệ, để trọn đời phải hối tiếc.

Hiện trước đây, các con là những hàng giác ngộ mà Mẹ vừa kể trên, nhưng các con ôi!

THI BÀI

*Cơ tận thế lập đời Thánh-Đức,
Buổi Hạ-Ngươn chấm dứt tiền khiên,
Khắp trong nhân loại đảo huyền,
Để gì con Mẹ bình yên tu hành,*

Gây oan trái dữ lành vay trả,
Chác nợ nần lòng dạ cứu mang,
    Khiến nên nước đổ nhà tan,
Lê dân thống khổ cơ hàn lao lung.

Thương những kẻ anh hùng chí sĩ,
Xót cho người chung thủy sắc son,
    Những mong trung hiếu vẹn tròn,
Ôn nhà đèn đáp nước non dựng gậy.

Thương những kẻ đọa đày cơ cực,
Xót cho người lao lực lao tâm,
    Mảnh thân mong đặng riêng cầm,
An vui trong kiếp công dân thủ thường.

Sống trong nếp ruộng vườn rẫy bãi,
Lập một đời nắng chải mưa chan,
    Tứ dân tứ thú an nhàn,
Mong gì cửa tước nhà quan mới là.

Thương những kẻ thiết tha vì Đạo,
Xót cho người hoài bảo Thiên lương,
    Nhìn xem trong cảnh hí trường,
Mưu mô dối trá gạt lường điêu ngoa.

Mang nặng nợ trần là bao phủ,
Gánh gồng nhiều phong vũ bất thường,
    Con ơi! Hàng vạn cung trượng,
Hộc hồng tung cánh bốn phương đất Trời.

Xuân qua lại đời giai đoạn,
Rồi gẫm suy ta thán phù sinh,
    Sống đây phải sống cho mình,
Nhưng con biết sống vẹn gìn tâm Xuân.

Hỡi các con! Thế cuộc chưa yên, nhơn tâm còn loạn lạc, các con phải ý thức-thức để sống theo lòng Trời. Mỗi con đều là một sứ-mạng của Thượng-Đế không riêng hàng Giáo-Phẩm Thiên-Phong. Các con đừng quan ngại hay để cho thế thái nhơn tình làm Đạo cơ chia rẽ.

Con ôi! Hãy nhìn theo vạn vật trên thế gian –loài thảo mộc, những cây non cỏ dại, dầu là sớm mọc chiều tàn, nhưng cũng vẫn đua đòi tiến bộ theo luật thiên nhiên để đơm hoa kết quả, chớ nào phải riêng cho Tòng bá xanh tươi, cỏ thụ rườm rà mới có đầy đủ sự sanh trưởng đâu con!

Riêng về nhân loại ở thế gian nầy, các con chưa đứa nào biết được đứa nào, mà cũng chưa biết được chính mình các con, sau kiếp hiện tại lại thế nầy hay thế khác.

Tam-Nguơn sắp đặt, Tạo-luật vẫn xây, sự tiến bộ của loài người cũng như Thiên luân của Vũ-trụ, nhưng một đàng tiến đến cõi siêu nhiên là sống theo lòng Trời đất, một đàng tiến đến nơi đọa lạc là sống theo vọng thức Bàng-môn. Bao nhiêu sự tiến bộ của loài người cần phải nhìn nhận bầu Trời bao la bát-ngát đang che đậy. Đất rộng mênh-mang đang chứa đựng, **dầu có tranh đua bay nhảy hơn thiệt rồi cũng tự hủy diệt lấy nhau trong trần tục, chớ nào ai chiếm đoạt được bên kia ven Trời.**

Đạo là sự cứu cánh tất cả nhơn loại trở về nẻo Thiên-Đàng thuần chánh. Sở dĩ các con nhìn ra ngoài đời hay trong Đạo, thấy **phân chia ngăn cách Chi Phái nầy, Tổ-chức nọ rồi các con buồn chán, không phải đó là điều mà các con không học được cái Đạo đâu con.**

Cơ tâm phân hóa, kỳ Đại Ân-xá đức Thượng-Đế giáng trần cứu rỗi quần sanh, nên tất cả chư Phật Tiên Thần Thánh lâm trần tìm phương giáo Đạo. Các con hãy

xem đó là những cái tăng trưởng của một Chơn-Linh. Cũng ví như Mẹ đã nói nơi trên là sự tăng trưởng của vạn vật. **Trời đất không vì giống cỏ dại mà không rưới chan nắng mưa sương tuyết, Trời đất không vì những kẻ tạo ác gây nhân mà không chan rưới hồng ân đưa thuyền Bát-Nhã đến biển trần để cứu vớt.** Trái lại, Đời tội lỗi Đạo mới khai, đời khuynh phúc Đạo mới chuyển.

Các con đừng vì những viễn ảnh mờ mịt kia mà quên mất sự sáng suốt thiên lương của các con. Các con nên hiểu rằng: Ánh sáng mặt Nhật luôn luôn soi sáng đầu các con nhìn vào chỉ có một vầng nhỏ. **Nhưng không bao giờ con nào đem tài ba trí dũng để tắt ánh sáng trước giờ Dậu và cũng không thể kéo ánh sáng lại sau giờ Dậu được.** Trái lại một đám lửa thiêu lan cháy cả một khu rừng năm ba dặm, nếu đám lửa ấy càng cháy càng đem lại sự nóng bỏng cho cho các con, cho loài vật, các con có thể sợ sệt, nhưng con nào muốn tắt là dập tắt được ngay trong khoảng thời gian ngắn nào đó. Lửa dầu to dầu nóng nhưng quyền hạn ấy có thể người làm được và bỏ được. Biết vậy thì các con chớ nên thắc mắc chán nản trước mọi sự chia cách của loài người, của Đạo giáo. Cần nhứt là các con phải biết sống một đời sống trong tình Tạo Hóa thiên nhiên, luôn luôn an lạc tâm trung, xem mọi sự dữ lành để định phân chọn lựa cho mình một giá trị ở đời sống mai hậu.

THI BÀI

*Bởi trách nhiệm vi nhân xử thế,
Vi công phu tu kỹ luyện thân;
Thiên-Cơ vận chuyển hầu gần,
Các con sắp soạn bước lần ra thi.*

Trên bảng ngọc Tam-Kỳ dành để,
 Trước điện vàng ân huệ rưới chan;
 Xuân này Đại-Đạo hóa-hoảng,
 Vẻ phần nghiên cứu con toan lo lường.
 Hiệp Cơ-Quan nhứt trường phổ-hóa,
 Cùng vạn dân thiên hạ âu lo,
 Sông mê lái Bát-Nhã đò,
 Vượt qua bến giác công trò mới nên.

Mẹ dạy Cơ-Quan Phổ-Thông Giáo-Lý, các con nam
nữ.

THI BÀI (tiếp theo)

Đùng trông thấy trên nền Trời sáng,
 Bóng Nguyệt soi chói rạng đêm khuya;
 Ngẩn ngơ trong giấc mộng hòe,
 Nhìn đèn leo lét mà chia tấc lòng.

Cái tâm đặng mới hồng vĩnh cửu,
 Vật vô tri thành tựu chi con;
 Phận ai thì nấy lo tròn,
 Trông Nam ngó Bắc không còn chủ tâm.

Mỗi mỗi đều ân thâm chan rưới,
 Người người trong cơ hội vẫy vùng,
 Phận nào thì nấy lo xong,
 Xong rồi một việc là công một phần.

Cơ-Quan vốn Thiên ân đại xá,
 Mở con đường khắp cả giao thông,
 Muốn cho sớm đặng tương đồng,
 Khoan dung bác-ái dặn lòng đừng quên.

*Thiên cơ chuyển kể bên các trẻ,
Luật công bình san-sẻ mọi nơi,
Ở cho đúng phận con Trời,
Ngày mai chắc đặng vui tươi sum hòa.*

Vì các con nữ phái còn thiếu phận sự trong những ngày Xuân, vậy Mẹ nhắn bảo con ái-nữ phải lo tu thân hành đạo để kịp lúc hoàng dương giáo-ly trong năm Kỷ-Dậu.

THI BÀI (tiếp theo)

*Hỡi các con đàng xa cố gắng,
Kìa ven Trời lối dạng Thái-Dương,
Rủ nhau kịp bước lên đường,
Đem tài học tập khoa trường ứng thi.
Ban ơn chung trong khi Xuân đến,
Gội nhuần đi thoát bến mê đồ;
Chờ tin, Mẹ vẫn ra vô,
Đường Tiên cõi tục hoạn đồ dạy con.
Xuân Xuân sắc điểm son tô ngọc,
Xuân Xuân hương ngào-ngạt khắp nơi,
Các con hưởng cảnh Xuân Trời,
Vững bền muôn thuở con người Chơn-Nhơn.*

Mẹ ban ơn tất cả các con nam nữ đàn tiền, Mẹ hồi Cung.

► **TOÁT-YẾU:** Đức Mẹ dạy: Các con phải biết thưởng **Xuân sắc thiên nhiên Tạo-Hóa**, để ngăn đón mọi vọng thức rạc-rào, tâm tư bối rối, chế ngự tất cả ngoại cảnh thường tình **để cho thời gian, không gian được chan hòa cùng thiên-nhiên Tạo-Vật**, mới hy vọng thấy được:

“Thân, Dậu niên lai kiến thái bình”

mà tâm tư chúng ta thường hoài bảo.

Mẹ dạy thêm: Kỳ đại ân-xá đức Thượng-Đế cùng tất cả chư Tiên Phật Thánh Thần đồng giáng trần để cứu rỗi quần sanh, mỗi chúng ta đều là mỗi chơn-linh cùng có một sứ-mạng của Thượng-Đế không riêng gì hàng Thiên-phong Giáo-phẩm, đừng nên quan ngại.

Con người dẫu cho văn-minh tiến-bộ đến đâu cũng không thể cướp quyền Tạo-Hóa, có bao giờ đem tài ba trí dũng để tắt được ánh sáng trước giờ Dậu (chiều) và kéo ánh sáng lại được sau giờ Dậu. Bao nhiêu sự tiến bộ của loài người không thể không nhìn nhận quyền Tạo-Hóa chở che bao la bát-ngát, dẫu cho có tranh đua bay nhảy hơn thua rồi cũng tự hủy diệt lấy nhau trong vòng trần tục.

Đạo là cứu cánh tất cả nhơn loài trở về nẻo Thiên-Đàng thuần chánh. **Các con đừng thấy sự phân chia ngăn cách Chi Phái này, tổ-chức nọ rồi các con buồn chán, không phải đó là điều mà làm cho các con không học được cái Đạo đâu con.**

05. HUẤN-TỬ KIM-MẪU TRƯỚC THỀM NĂM MỚI

THIÊN LÝ ĐÀN, Tý thời 29 rạng mừng 1 tháng Giêng Canh Tuất
(5/2/1970)

THI

*Mẹ đến trần gian để thưởng Xuân,
Cùng con lớn nhỏ được vui mừng,
Con mừng hưởng đặng mùa Xuân Đạo,
Xuân Đạo lập thành đức Thánh Nhân.*

DIÊU-TRÌ KIM-MẪU, MẸ MỪNG CÁC CON! MẸ ĐẾN TRẦN GIAN GIỜ NÀY ĐỂ BAN ƠN LÀNH CHO CÁC con trong ngày Xuân đến.

Hỡi các con! Thủ kiểm điểm lại đời sống hiện tại, các con hưởng được bao nhiêu mùa Xuân và trải qua bao nhiêu lần Đông tàn giá rét. Các con hãy quay về dĩ-vãng rồi nhìn lại hiện tại, bao nhiêu sự thế lẫn quần loanh quanh bên mình các con không còn một việc nào khác lạ hơn nữa. Tuy vậy, các con có một điểm đáng lưu ý là mùa Xuân của các con là mùa Xuân đạo đức. Vì vậy, Mẹ đến với các con để các con vui tiến bước trên đường trần đầy gay-go chướng ngại. Có vượt được hết những gì chướng ngại gay-go, các con mới đạt đến công phu tối thượng để chứng quả Phật, Tiên.

Mẹ biết các con rất khổ tâm vì đời, vì hoàn cảnh, nhưng nếu không có các cuộc phản ảnh đó thì các con làm thế nào cho nên đạo được?

Các con ôi! Cõi vô thường không hệ lụy là hàng Nguyên-Nhân tá thế trong Tam-Kỳ Phổ-Độ, bằng say sưa

mùi tục quên mất bản linh chơn tánh phải lụy trần ai.

Mẹ nhìn hiện tình thế sự, lòng Mẹ rất đổi lo âu. Các con biết chẳng luật nhân quả vẫn luôn luôn tiến hành trong kỳ Hạ Ngươn Mạt Kiếp, vạn linh sanh chúng đắm chìm trong lửa dục, trong biển khổ, trong tham vọng đỉnh chung, để rồi tất cả đều chịu sàng sảy đào thải. Từ thượng cấp hạ đẳng, từ công hầu khanh tướng đến lê thứ đều tuần tự trong bánh xe luân chuyển không ngừng. Trừ những hàng Nguyên-Nhân Thánh thiện sẽ còn lại trị thế an bang, lập đời Thượng Ngươn Thánh Đức.

Các con ngày nay là những đứa giác ngộ trong Tam-Kỳ Đại-Đạo. Các con dẫu lớn nhỏ, dẫu chức sắc hay tín đồ, hãy nhận lấy trách nhiệm của mình trong thời kỳ này để làm tròn sứ mạng đối với Thiên-Liên và Nhơn sanh, tức là các con đã lập vị cho các con rồi đó.

Mẹ rất vui thấy các con hiện diện đông đủ hôm nay. Mẹ gọi lại mấy hàng cho tất cả những đứa nào muốn quày chơn về đường Đạo và cho tất cả con cái của Đức Chí-Tôn. Các con hãy chuyển lời đến cho chúng nó.

THI

*Mẹ nhắn gọi các con trần thế,
Một mùa Xuân bốn bể âu ca,
Mùa Xuân cộng lạc thái hòa,
Mùa Xuân đạo đức gần xa vui vầy.*

*Con trời gót theo Thầy học Đạo,
Để cuộc đời hoài bảo linh căn,
Lòng con soi sáng tâm đặng,
Lòng con Mẹ ngự, con năng tu hành.*

Xuân Canh Tuất ơn lành chan rưới,
Xóa những hồi buồn tủi thiết tha,
    Vì đời nhiều nỗi điều ngoa,
Vì đời còn lắm nạn xa tai gần.
Mẹ sẽ dành hồng ân cho trẻ,
Biết tu thân Mẹ sẽ dắt dìu,
    Để khi bóng ác về chiều,
Cờ Tiên, sứ điệp Linh Tiêu chực châu.
Nếu con mãi lo âu thế sự,
Mang nghiệp trần lành dữ đeo đai,
    Xuân sang Xuân vẫn còn hoài,
Chuỗi đời đếm lại không tài vượt qua.
Mẹ nhắn gởi con ta mấy đoạ,
Gọi quà Xuân xứng đáng đầu năm,
    Cho con vui với Xuân tâm,
Để hòa Xuân cảnh mà tâm phước duyên.
Đời dầu có đảo điên hơn nữa,
Xuân vẫn về vẫn hứa non sông,
    Sắc hương tỏa khắp đại đồng,
Cho con cái Mẹ trọn lòng thương Xuân.
Đêm Giao Thừa ân cần dạy dỗ,
Đến tân niên sẽ có ánh hồng,
    Để con hòa nhịp Thiên Công,
Hoàng dương Đạo pháp độ trong hội này.
Thuyền từ sẵn từ đây đưa rước,
Nặng nghiệp trần khó bước con nghe,
    Cơ Quan mở rộng mọi bề,
Phổ thông giáo lý hiệp về bốn căn.

*Mẹ ban ơn trung đàn hiện diện,
Các con vui tu tiến công thành,
Giao Thừa Xuân mới giờ lành,
Hồng Ân phúc tải sẵn dành cho con.*

Hỡi các con! Với tinh thần hành đạo của các con Mẹ rất vui. Còn một việc là các con rán công phu tịnh định để thần an trí huệ được khai thông mới khỏi lạc lầm điều quyến rũ của ma vương rắp ranh bên ngõ Đạo. Mẹ vẫn biết các con đứa nào cũng đã lỡ mang duyên trần nghiệp tục sớm liệu chiều lo, nhưng các con phải luôn giữ vững tinh thần trong mọi hoàn cảnh đang chi phối, ngõ hầu đạt đến mục đích cứu cánh cho các con và hoàn thành sứ mạng mà ngày nào các con đã lãnh lệnh ra đi.

06. HỒI TÂM HƯỚNG THIÊN

THÁNH THẮT BÌNH HÒA, Tý thời 14 rạng Rằm tháng 8 Canh Tuất
(14/9/1970)

DIÊU-TRÌ KIM-MẪU, MẸ LINH HỒN CÁC CON! MẸ MỪNG CÁC CON. MỖI ĐỘ THU SANG LÀ CÁC CON hội hiệp cùng nhau thiết lễ Trung Thu hiến dâng cho Mẹ. Mẹ rất vui chứng lòng thành của các con, dầu hoa quả ở cõi phàm trần, nhưng các con đã hái từ cội đào Tiên đang kết quả đơm hoa trên mảnh đất tâm-diễn thiện mỹ của các con. Mẹ sẽ cho chư Phật nữ, Tiên nương đem hiến dâng lên Đức Chí-Tôn Từ Phụ để đãi chư Phật, Tiên, Thánh, Thần cho các con được hưởng nhờ ân phước, đồng thời Mẹ tưởng thưởng lòng từ-bi bác-ái chung hòa đoàn kết của các con trong niên trình hành đạo. Mẹ ban ơn lành cho các hoa quả trong Yển Bàn Đào giờ nầy sẽ trở thành những trái phép để ngày mai các con đem chia sót nhau lớn nhỏ đồng đều, và bảo với chúng hãy để tâm chí thành dùng đó làm sự cứu-cánh cho thân tâm được nhẹ nhàng vui vẻ hướng thiện làm lành.

THI

*Hội Yển Bàn Đào quả tốt xinh,
Thương con Mẹ bố phép huyền linh,
Cho con thọ hưởng khuây lòng tục,
Nhớ đến căn xưa chốn Ngọc-Đình.*

THI BÀI

*Chốn Ngọc-Đình mùi hương phảng phất,
Cõi trần gian châu chực hiến dâng,*

*Xe loan giá hạc tạm dừng,
 Chúng lòng con trẻ Mẹ mừng đoàn viên.
 Ánh Trăng Thu diệu huyền tỏa khắp,
 Gió Thu đưa khúc nhạc du dương,
 Điện tiền nghi ngút mùi hương,
 Nhìn con Mẹ thấy xót thương ngậm ngùi.*

Mẹ nhắc lại ở đây về trách nhiệm gắn liền với các con. Các con phải cố gắng làm sao đem niềm tin chung hòa đến cho tất cả mọi người. Có được như vậy, các con mới đạt đến thành công sứ mạng Tam-Kỳ Phổ-Độ. Mẹ là Mẹ linh hồn tất cả vạn linh sanh chúng không riêng của một thế giới quốc gia nào, không riêng tổ chức này hay tổ chức kia, cũng không riêng Tôn giáo này hay Tôn giáo khác, mà cũng chẳng phải riêng cho con. Vì thế nên Mẹ không đặt các con vào phạm vi hạn hẹp. Mẹ bảo tồn con trong khung Trời bao la thanh thoát để các con khỏi phải bị vướng víu phiền não chướng ngại hầu thực hiện lòng nhân để gieo rắc tình thương Vô-Cực cho thế gian này, cho con cái của Mẹ sớm được an lạc tu hành trở về quê xưa vị cũ.

Con ôi! Tất cả các con của Mẹ đều có căn lành từ Thượng-Đế phát ban, đến thế gian để tiến hóa lên hàng Phật, Tiên, Thần, Thánh, nên chi các con đều có một điểm thiên lương chơn chánh phát hiện trên cõi đời loạn lạc tế khổn phò nguy hồi tâm hướng thiện. Tuy chia ra nhiều Giáo Phái, nhiều Tổ chức, nhưng cũng trong vòng đạo đức luân lưu, mặc dầu đó là việc làm của hàng Thánh thiện, Thánh tâm, song chưa đạt đến chứng vị là vì bởi chấp ngã! **Chỉ có sự chấp ngã mới không chung hòa nhau được trên dị biệt, dị đồng, hình thức này, hình**

thức nợ. Từ đây Mẹ khuyên các con cần cố gắng rèn luyện tánh, làm sao cho được thanh cao hòa ái hơn nữa, kiên nhẫn hơn nữa để sớm hoàn thành sứ mạng chung hòa của Mẹ đã phó giao.

Kìa con! Đời đang loạn lạc, người người mong vọng hòa bình, Tôn giáo chia rẽ, tín đồ đạo hữu mong vọng điều hiệp nhứt, mà hòa bình do đâu hờ con? Hòa bình hay hiệp nhứt, Đức Thượng-Đế đã ban cho mỗi con từ khi mới đến trần gian. Con hãy tìm đem ra mà sử dụng. **Tâm con hòa bình, thế giới sẽ hòa bình; tâm con hiệp nhứt, Tôn giáo sẽ hiệp nhứt. Các thứ ấy con không thể cầu ở tha lực tha nhân mà có đâu con!**

Trung Thu này, Mẹ rất vui nhìn thấy các con nam nữ nhứt tâm hành đạo. Qua mấy Thu rồi, các con đã lãnh trách nhiệm chung hòa, một trách nhiệm, một sứ mạng mà các con có thể gồng gánh và hoàn thành được trong đời tu hành của các con dầu kiếp phù sinh có ngắn ngủi.

Mấy Thu rồi, các con đã dốc hết tâm lực tận tụy với trách nhiệm để phục vụ chơn lý, giúp đỡ người đời cơn đau khổ. Các con đã thực hành lòng nhân là chỗ Đức Chí-Tôn hằng ngự, lại thể hiện được tình thương Vô-Cực bao la của Mẹ dầu ở trong tầm tay hạn hữu của các con. Mẹ rất vui và mong sao các con cố gắng thêm nữa để xứng đáng ngôi vị Phật Nữ Tiên Nương trước thềm Bạch Ngọc. Con ơi!

THI

*Mấy mươi Thu gặp thời tao loạn,
Phận liễu bỏ sứ mạng cam go,
Mệnh mộng khổ hải lái đò,
Sóng xao mặc sóng, lòng lo rèn lòng.*

Nhìn khắp hết trong vòng thế sự,
 Thương như loài giọt lệ khôn ngăn,
 Quả nhân kết cấu vô ngân,
 Đã mang nghiệp lực quại quả thân sanh.
 Mẹ muốn chọn cây lành giống tốt,
 Nhờ tay con đùm bọc vun trồng,
 Từ-bi, bác-ái, đại đồng,
 Tương lai thế hệ Tiên Rồng đảm đương.
 Người đi trước khai đường mở ngõ,
 Các con sau khêu tỏ đuốc Thần,
 Soi qua khắp nẻo hồng trần,
 Độ người thoát cảnh gian truân khổ nạn.
 Trên Điện-Ngọc bĩ bàng yến tiệc,
 Quả Đào-Tiên bất diệt bất sanh,
 Hiến dâng với một lòng thành,
 Chứng minh Mẹ rưới điển lành ban cho.
 Biển trần tục trên đò Bác-Nhã,
 Tay lái lèo muôn ngã trần gian,
 Tâm con chớ để gió loạn,
 Trước cơn bão táp mà thoàn chinh nghiêng.
 Con nhớ quả Đào-Tiên thuở trước,
 Mấy nghìn năm mới được một kỳ,
 Bàn-Đào dãi giữa trường thi,
 Phạt, Tiên, Thần, Thánh đồng qui đồng hành.
 Trên Thượng-Đế háo sanh ban bố,
 Dưới bề Rồng võ lộ gọi nhuần,
 Ai vui trên chốn thượng từng,
 Không vào cõi tục trọn phần Tiên Thiên.

*Nay các trẻ Đào-Tiên quả tục,
Mẹ ban vào hạnh phúc tương lai,
Để con giữa chốn trần ai,
Tu thân luyện tánh Diêu-Đài trùng hoan.*

Hỡi con! Tu là xóa bỏ việc hồng trần, tránh điều phiền lụy, giữ tánh thanh nhàn, vui câu đạo đức. Ngược lại, sự tu hành các con ngày nay phải liệu trước lo sau, từ gia đình đến xã hội, từ Đạo giáo đến tha nhân, nào bồi công lập đức, nào tế chúng độ nhân, mà chính thân đã chịu nhiều gian lao khổ cực. Nếu là một kẻ khách quan nhìn vào, sẽ thấy sự cách biệt hai đường lối, hai hoàn cảnh, nhưng đối với bậc chơn tu thì xem đó là một, chỉ là nội tâm và ngoại cảnh mà thôi.

THI BÀI

*Người tu hành tâm không vọng động,
Dầu cảnh đời gió lộng sóng xao,
Tâm như gương sáng lâu lâu,
Không vương phiền não, thoát rào quả nhân.*

*Tâm đặt vào trong thân huyết nhục,
Ánh Linh-Quang chẳng chút lu mờ,
Thanh nhàn như trẻ ngây thơ,
Mặc cho ngoại cảnh hững hờ buồn vui.*

*Giữa tục lụy không mùi ô-nhiễm,
Trong thể phàm chốn tiệm thanh cao,
Thân sanh giữa cõi trần lao,
Riêng tâm, tâm vẫn ra vào Thiên không.*

*Cảnh an lạc thân đồng với cảnh,
Thân gian lao vì cảnh đảo điên,*

Sống đời nước loạn nhà nghiêng,
Có thân con giữ vẹn tuyền nghĩa nhân.
Cảnh khai thông là trường huấn luyện,
Là lò rèn xuất hiện kim thân,
Là tâm tu niệm đờn thuần,
Thu sang Đông đến thì Xuân mới về.

NGÂM

Đêm Thu Mẹ rười Hồng Ân,
Các con nam nữ tinh thần thắm tươi.
Hy sinh vì Đạo, vì Đời,
Thu sang Đông đến một trời vinh quang.
Các con nhớ lấy lời vàng,
Trần trung trẻ tạm, cung loan Mẹ về.

THĂNG

07. CẢNH TỈNH MÊ TÂM

THÁNH THẮT TÂN ĐỊNH, *Dậu Thời Rằm tháng 8 Canh Tuất*
(15/9/1970)

DIỀU-TRÌ KIM-MẪU VÔ-CỰC TỪ-TÔN. MẸ LINH
HỒN CÁC CON, MẸ MỪNG CÁC CON.

THI

*Tinh tình con ơi! Một giấc nông,
Quên căn để... Mẹ luống hăng trông,
Cho đàn con đại vào trần cấu,
Đem lại những gì Mẹ ước mong.*

Mùa Thu nầy, trong mùa Thu ảm đạm, lòng con đón Thu trong giữa thời đất nước còn chiến tranh khói lửa, dân tộc con còn điều linh đồ thán, bạn bè đạo hữu con còn có đứa cơm chưa đủ no, áo chưa đủ ấm, rày đây mai đó trong cảnh giệt giành xô đẩy lẫn đấ chiếm người. Trong đạo hữu các con có những đứa quên căn quên kiếp, quên nhiệm vụ cao cả trong sứ mạng thế Thiên hành hóa.

Mẹ đến với các con không phải chỉ để vui hưởng những lễ vật trang trọng mà các con ưu tư dành dụm để sắm sanh, cũng không phải để cùng các con hứng cảnh xem mây trong gió mát Trăng thanh với linh đình lễ vật, cũng không phải đến với các con trong Bửu Điện nguy nga sơn son phết vàng, đèn hương sáng lò nghi ngút, trong lúc mà đồng bào các con có nhiều đứa điều linh khổ sở, có nhiều đứa còn quên Đạo, quên nguồn gốc, đang chạy theo những thị dục sở tể, tranh giành với nhau vì miếng ăn đất ở, chỗ đứng nơi ngôi, vì tiếng hơn lời thiệt, vì cảnh đối xử chẳng ngó được ngay. Mùa Thu nầy, Mẹ

đến với các con trong tình thương trìu mến, trong giáo dục đạo đức, trong cảnh tình mê tâm, để nhắc nhở giác ngộ các con trong cảnh chia ly, để hợp đoàn cùng nhau tu học, dìu dắt trở lại dưới chân Thầy Chí-Tôn Thượng Phụ. Đó là điểm chánh mà Mẹ đã và đang đến với các con trong giờ này. Vậy Mẹ miễn lễ, các con đồng an tọa.

THI

*Từ mấy năm qua đã dạy nhiều,
Hỏi con còn nhớ được bao nhiêu?
Những lời ngọt dịu cùng an ủi,
Rằng phải thương nhau để dắt dìu.*

THI BÀI

*Dìu dắt nhau trên đường đạo đức,
Dạy bảo và giúp sức cho nhau,
Đứa khôn lớn tuổi bạc đầu,
Đã nhiều kinh nghiệm thâm sâu Đạo Đời.*

*Dắt đứa bé tuổi thời non dại,
Ăn chưa no lo lại đến đâu,
Khi vui thì nói đàng đầu,
Lúc buồn thì lại trở đầu làm đuôi.*

*Kinh nghiệm Đạo chưa xuôi, chưa hiểu,
Kinh nghiệm Đời còn thiếu còn sơ,
Thương cho mấy đứa dại khờ,
Tu chưa biết bến biết bờ là đâu!*

*Vui thì nói những câu non nỉ,
Rằng đó đây chị chị em em,
Những khi gió tạt ướn rèm,
Chở che không quản ngày đêm chẳng sờn.*

Nhưng đến lúc giận hờn thì chấp,
Rằng đó đây tu thấp, tu cao,
Rằng là kẻ trước người sau,
Buông lời chua chát tao tao mây mây!
Trong cửa Đạo sớm rầy chiều trách,
Giữa Thánh đường hạch sách nặng ngôn,
Quên rằng trước mặt Chí-Tôn,
Quên rằng Điều Điện Từ-Tôn trên đầu.
Hỏi có tốt gì đâu hỏi trẻ!
Đụng chạm nhau chia rẽ đó đây,
Tuởng là đi Bắc, đi Tây,
Nhưng rồi cũng ở Đạo Thầy mà thôi.
Hỡi các con may duyên gặp Đạo,
Buổi Hạ Ngươn rán tạo cho mình,
Cho cùng tất cả đệ, huynh,
Ngôi Tiên vị Phật sẵn dành cho con.
Trước hết phải ngọt ngon lời nói,
Hành động đừng xoi bói một ai,
Tình thương ban rải đó đây,
Khoan dung phá chấp ngày ngày nghe con!
Tình đạo hữu giữ tròn chữ tín,
Cộng tình thương chí kính chí thành,
Thay vì hơn thiệt đua tranh,
Kết đoàn hội hợp bạn lành dìu nhau.
Mẹ không qui đứa nào phải quấy,
Phải quấy đều cả thầy như nhau,
Khéo khôn là đứa cầm đầu,
Dây dùn khó đứt ngõ hầu mới nên.

Con hỡi con! Tiến lên hạnh đạo,
 Con hỡi con! Dạy bảo thương yêu,
 Có thương mới có dắt dìu,
 Có thương mới có tìm điều dạy khuyên.

Con xem kia ngôi Tiên vị Phật,
 Từ cổ, kim, Thánh thất, Chùa chiền,
 Phải đâu từ cõi Thượng Thiên,
 Trên Trời rớt xuống tọa yên trong đời.

Tiên Phật trước bởi người nhân thế,
 Biết tu hành dành để nhiều đời,
 Tuy rằng trong kiếp luân hồi,
 Có tu có tiến nhiều đời mới nên.

THI

Nên chăng bởi trẻ rán lo lường,
 Hành đạo tu thân kiếp kiếp bươn,
 Chớ chấp những điều dầu chướng ngại,
 Được vậy mới gọi trọn tình thương.

THI

Thương con Mẹ dạy bấy nhiều lời,
 Ghi dạ thừa hành các trẻ ơi!
 Bố điển ban ơn cho tất cả,
 Mẫu Nghi từ giả lại Cung Trời.

THĂNG

Lòng Từ Mẫu...

QUYỂN III